

Izrek

Člen 27, prvi odstavek, Direktive [E]vropskega parlamenta in [S]veta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) in člen 16(1)(a) Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) je treba razlagati tako, da je treba v novem regulativnem okviru, ki izhaja iz navedenih direktiv, začasno ohraniti zakonsko obveznost prejšnjega nacionalnega prava, ki zahteva pridobitev upravnega dovoljenja za maloprodajne cene storitev govorne telefonije, ki jih opravi podjetje s prevladujočim položajem na trgu, kot je določen v členu 25 zakona o telekomunikacijah (Telekommunikationsgesetz) z dne 25. julija 1996, in tudi upravne akte, s katerimi se ugotovi obstoj te obveznosti odobritve.

(¹) UL C 212, 2.9.2006.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 6. decembra 2007 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht – Nemčija) – Ursula Voß proti Land Berlin

(Zadeva C-300/06) (¹)

(Člen 141 ES — Načelo enakega plačila za delavce in delavke — Uslužbenci — Nadurno delo — Posredna diskriminacija delavk, zaposlenih s krajšim delovnim časom)

(2008/C 22/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ursula Voß

Tožena stranka: Land Berlin

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesverwaltungsgericht – Razlaga člena 141 Pogodbe ES – Nacionalna zakonodaja, ki tako za zaposlene s polnim delovnim časom kot za zaposlene s krajšim delovnim časom določa manjše plačilo za nadure kot za ure znotraj normalnega delovnega časa – Plačilo učiteljice-uslužbenke, ki dela z krajšim delovnim časom in opravlja nadure, ki je nižje od plačila, ki bi ga prejela, če bi v okviru

zaposlitve s polnim delovnim časom delala isto število ur – Posredna diskriminacija delavk

Izrek

Člen 141 ES je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi glede plačila za uslužbence, kot je sporna ureditev v glavni stvari, v skladu s katero so po eni strani nadure, ki jih opravijo uslužbenci, zaposleni s polnim delovnim časom, in uslužbenci, zaposleni s krajšim delovnim časom, opredeljene kot ure, ki jih opravijo izven svojega individualnega delovnega časa, po drugi strani pa se te ure izplačujejo po nižji postavki kot je urna postavka, ki se uporablja za ure, opravljene v mejah individualnega delovnega časa, tako da so uslužbenci, zaposleni s krajšim delovnim časom, glede opravljenih ur, ki presegajo njihov individualni delovni čas, ne presegajo pa števila ur, ki jih v okviru svojega delovnega časa opravi uslužbenec, zaposlen s polnim delovnim časom, plačani slabše od uslužbencev, zaposlenih s polnim delovnim časom, v primeru, da:

— je med vsemi delavci, na katere se ta ureditev nanaša, prizadet veliko višji odstotek delavk kot delavcev;

in

— različnega obravnavanja ne upravičujejo objektivni in z diskriminacijo na podlagi spola nepovezani dejavniki.

(¹) UL C 96, 22.4.2006.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 22. novembra 2007 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Mercantil (Španija) – Alfredo Nieto Nuño proti Leonci Monlleó Franquetu

(Zadeva C-328/06) (¹)

(Znamke — Direktiva 89/104/EGS — Člen 4(2)(d) — V državi članici „nedvomno znane“ znamke v smislu člena 6.bis Pariške konvencije — Poznanost znamke — Geografski obseg)

(2008/C 22/17)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Mercantil

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Alfredo Nieto Nuño

Tožena stranka: Leonci Monlleó Franquetu